

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caixabank SA

Strona pozwana: José Labella Crespo, Rosario Márquez Rodríguez, Rafael Gallardo Salvat, Manuela Márquez Rodríguez

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowny dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Caixabank SA przeciwko Antoniowi Galánowi Rodríguezowi

(Sprawa C-486/13)

(2013/C 352/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caixabank SA

Strona pozwana: Antonio Galán Rodríguez

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowny dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 10 września 2013 r. — Caixabank SA przeciwko Albertowi Galánowi Lunie i Domingowi Galánowi Lunie

(Sprawa C-487/13)

(2013/C 352/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caixabank SA

Strona pozwana: Alberto Galán Luna y Domingo Galán Luna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowy dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 10 września 2013 r. — Ronny Verest, Gaby Gerards przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-489/13)

(2013/C 352/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Ronny Verest, Gaby Gerards.

Dруга strona postępowania: Królestwu Belgii.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 56 traktatu WE stoi na przeszkodzie opodatkowaniu w państwie członkowskim położonych w innym państwie członkowskim niewynajętych nieruchomości na innej podstawie aniżeli określony lokalnie dochód katastralny, w szczególności w niniejszym przypadku, przy założeniu, że określony lokalnie dochód katastralny jest określany w podobny sposób jak belgijski dochód katastralny z tytułu nieruchomości położonych w Belgii?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie T-106/12 Cytochroma Development, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 13 września 2013 r. przez Cytochroma Development, Inc.

(Sprawa C-490/13 P)

(2013/C 352/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Cytochroma Development, Inc. (przedstawiciele: S. Małynicz, barrister, A. Smith, solicitor)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Teva Pharmaceutical Industries, Ltd.

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie T-106/12;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony ze względu na następujące podstawy:

— Sąd naruszył przepisy art. 65 ust. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ oraz art. 1d pkt 1 rozporządzenia nr 216/96⁽²⁾ dotyczące środków podejmowanych przez OHIM w celu zastosowania się do wyroku Sądu;